

Π.Τ.Α. ΟΥΔΙΔΗ

Ο Π.Σ. είναι ένας γλαδερός κορμής. Γλαδερός
μέ την έννοια του ότι ελό έργο του το διακρίνει
μία σαφής γραμμή, του την αγκαυδα με συνέ-
ρεια, σαφώς μέ την έννοια του ότι ο κορμής
δέν υζόμεθα εε διακρινόμενος. Δέν υζόμενος
ουτε και έκφρασης όλον λοφα. Διαβάζοντας λοφα
- είναι το λοφο του βιβλίου ("Ποεσία όλον χρόνο" 1971-
"Ποιήματα 1972-75"-1976) ζέγους κορμής σου μυα
και τι εα σου εε, και ποιήματα εα σου
μελωδία και εως εα εα μελωδία. Οι κορμής
της έμπνευσης του και η φωνία μέγα εαρό την
εξοία προσεγγίσει εα θέματα του εαρό αφήνουν
επιθώρια αμφοβίλων των εεγνων του. Ουτε
και ο ίδιος εφίως δέν εριθυμεί να εφηνάγει
το εαλέω του. Μυα εως εαφίελα και
εαφίελα εως του εαφίελα η εαφίελα, η
ιδεογυμνία του εαφίελα. Αίλα του εαφίελα η
κορμής εαφίελα εαφίελα εαφίελα, εαφίελα
και κορμής, την εαφίελα, εως εαφίελα να
την εαφίελα, η εαφίελα εαφίελα του εαφίελα
να εαφίελα.

επλ.41

Η "Zakynthos" είναι κοινή Π.Σ. ερμηνεύεται
~~με μεγάλη απροθυμία.~~
 Η κοινή ονομασία "Οι
 'Ιουδαίοι", "Οι Ζακυνθιοί", "Το σύνθημα και
 το κηρύγμα", "Δεν γυμνάμε" κ.α. υπάρχει
 μια κλίση που ονομάζεται ως Ζακ-
 νθίους ονομασία από την κοινή ονομασία.

"Εάν ο 'Ιουδαίος μετά την κοινή ονομασία / ε-
 λαβε λά τριάντα αργύρια / και έστρεψε δήωση
 μελανοίς / με το ίδιο λά το αίμα. / Οί σκλε-
 ρινός 'Ιουδαίος μετά την κοινή ονομασία / κερματιστή-
 σαν λά τριάντα αργύρια / και έβλεπαν και αὐτοί
 χερματιστές." ("Οι 'Ιουδαίοι")

Έτσι ο κοινός έβλεπον δαίμονο σε μια ερη-
 μεια της κυριακής της, και ένα ζακυνθίο
 κέρμα που είχε διαλυώσει εντέλει κέρματα
 με άλλα κέρματά της. Η διαφορά μεταξύ
 της κοινής 74 κερματίδας και της
 κερματίδας στις μέρες μας βρισκείται στο
 ότι είναι πλέον κέρμα, κέρμα ενώ η
 σημερινή είναι νόμισμα!

Ο Π.Α. είναι γοργός και άμεσος κινδύνος
 και φαίνεται ότι αὐτή η έξειδίκευση στο είδος

τον εσάχρει στον σύντροφο, τον γακωνικό ελιχο, τον
 ελιχο τον χωρίς φιλιαίδα κι' αποκρισεις βελούς
 από τό κύριο. Δύο τό βέζουμε να είν κύριο
 "Με τό Μακρυγάννη" όσον γίνεται προσάδεια να
 μελεγγεί η άνασα τον καλύτερα αύτα τον γαίκαδ,
 ζαίλιναδ νότου είδ' επιμενιά, τ' έιν κρώμας όγυαδ
 στο έρχεσημα έξάχει και, τό έξελιγμένο λεινά
 όσον άνημερτά να έλγας άνάδελφο από τίς
 άναρτα τον χενουαδων και επιμαδ άναρτα.

Ο "Ομοίωσις" και ο "Κρούσημα" ή
 δύο συνδέματα κοινά της συγκολλητής, εμμοδ-
 φόων να δώσουν και άλλο, για κίο κρουδρι-
 κή όγη τον κρούσημα. Κρούσημα για κρούσημα
 είναι κοινή άνημερτα τον π.η., και δα κρούση
 και άεχη να χειρισθεί για άνοχη κινουαδων δα-
 μου, δει τον κοινή άνημερτα με άλλω είδωδ
 κρούσημα. Ομοίωσις είναι συνδέμας αδέσ
 δέν έξάχει η άνείψη είναδ δ'εμαλας, έρανα-
 η η άεχίλειονική μιαδ δ'εμαλας. Τα είτι μέρα
 μέρα - έξάχουν είκος στο κρούσημα - έχουμ για
 είδωδ κρούσημα είναι σύνδεση και κρούσημα έλε-
 γμαδ αλόφην. Αλλά "Ομοίωσις" ο κρούσημα
 αδέσ, η έλλειψη άναρτα είδωδ είναι κρούσημα
 και την έλλειψη, δέν βαντα στο κρούσημα της
 μέραδ τον κρούσημα ήρωα, και έτινα κρούσημα τον

νιτσίους ζυαλοφάκς και μεφένει ής δώματες
και κροσσάφονλα σε σημεία.

"Εχουμε δίκας και μια άλλη κεραιήν. Η όρι-
σην ατό ή σύνολα κρηματα διακρίουμε διά
λάση όζης εξαοφείων, και δέν μπορεί ναη
δ ελας ής κρη. Ένα κρηόφυμα:

"Κύρας / κρηόφωδ βαρκαμμένη / σε φαίλο
ράλο". Αυτό είναι όο. Τίπος "κύρας".

Ηύ κρηόφωδ ή είναι ελέει - όμο
αν ήν έφρηνει ή όχι, όμο αν ζυα μέρα
μια και κρηόφωδς ευεφώνς και δέν είναι ής
κρηόφωδς ής πη. Το σημείο είναι όο, δέν μπορεί
να κρηί έδω δ κύρας σε μια όζη κρηόφωδς.
Η άκρη ής κρηόφωδς ής κρηόφωδς αλά
ής ής με ήν έφρηνει ής και ής δυν-
οφεί ής κρηόφωδς και δυνόφωδς κρηόφωδς
κρηόφωδς ής ήν δύνει να ζωα και
όμο, κρηόφωδς ής ήν δύνει να κρηόφωδς

~~σε~~ σε υαλι ζήλο. Διαφορετικά η κοινή ύπαρξη.

Ποση αντίθεση με το "φράγμα", και προσέ-
χυνό από λ'αλιζογα φραγμα τον κορεμένους νεοσφύ-
γεντες, εικόνα του μελαγχολά σε υαλι ζήλο με την
έκφραση: "Θαμε δα το κορεθίσουν υαυλό / για
υαλιζόμενο έχου;"

Οι κοινές μας ~~μας~~ έχουν δα τα φόντα η
φωνή τους να κοιλίσει και την μαγεία τα υαυλά
λόγου και την εκπαιδευτική δύναμη τα λόγου τα
φραγμένον με βιολογικές έννοιες. Των ε'εία
ισοπεδίο χώρο και δα προσφέρει άρτια συ-
σθηματικά εργαλεία (για κοινή δα ε'εία μά-
θησης ^{υαυλό την φράση} αλλη και ατομικότητες γ'αυτού-
σε γ'αυτό από την μάθη τα υαυλάτα. "Έχουν έπι-
σως ε'εία χέρια τας μια φάσμα δορυμίν με-
τα σε μια κροδο χημικών χρόνων, ~~κροτό ε'εία~~
περόνιο ~~μοναδικό~~. Μπορεί να γαλακτώ, μαγειρε
ο Γ. Ρίτος ~~σε~~ ε'εία χροό τα Άγγελα, τι σημαίνει
για ε'εία κοινή να φέρει σε μια φάσμα και φα-
να μαγειρε χωρίς διακοπή λόγου και λόγου χημικών
είδος; ~~Η φάσμα ε'εία τα φάσμα ε'εία με υαυλό ε'εία~~

Διαφορετικά γορζόν δα ζέρει να γ'αυτόν ουε-
χρό ο άκλισης μας. ~~Η φάσμα~~ ε'εία έχουμε αλλι-
νού μας κοινές κοινόν αναλυτικό το υαυλόμα
ης ε'είατος υαυλό ε'εία η ζερζιτων τα Π.Λ.